

Pag. 3

Revedere colegială

Pag. 1-4-5

Zilele Municipiului Băilești – triumf, satisfacție, bucurie

Pag. 8

Sport

Onorați de cel mai tehnic handbalist al lumii

Gazeta de BĂILEȘTI

Se distribuie GRATUIT

Seria a X-a

Nr. 9

septembrie 2011

Publicație lunară de informare a cetățenilor orașului Băilești • 8 pagini •

Zilele Municipiului Băilești – triumf, satisfacție, bucurie

Cum ediția de anul trecut, a X-a cronologic și a III-a sub genericul „Acasă la Nea Mărin” s-a constituit într-un adevărat triumf, înălțându-i pe participanți pe culmile euforiei și plasându-i de multe ori într-o lume a reveriei, nici ediția din acest an, una jubiliară, deoarece se împlinesc 475 de ani de la prima atestare documentară, 90 de la declararea localității oraș și 10 de la trecerea în rândul municipiilor, n-a fost mai puțin strălucitoare, în linii mari s-a desfășurat după același scenariu, a avut totuși particularitățile sale, individualizându-se în special prin „vedele” invitate și prin numărul mare al câștigurilor lansate, cărți de mare diversitate tematică.

Convinși că, dacă îi obișnuiești pe oameni cu evenimente deosebite și cu manifestări de mare substanță, participanții ridică la rândul lor ștacheta exigențelor, organizatorii – Primăria și Consiliul Local, Casa de Cultură „Amza Pellea”, Biblioteca Municipală „Petre Anghel” și Muzeul „Câmpia Băileștilor” – nu și-au drămuț eforturile, au fost atenți la detalii spre a evita orice „fisură”, iar, prin aceasta, și-au atras prețuirea și recunoștința băileștenilor, cu toate că nu au avut ca principală preocupare aceste sentimente, ci să trăiască din plin sentimentul datoriei împlinite. Iar când aceste nobile strădani vin din partea celor aleși să aibă în grijă destinele comunității și a diriguitorilor activității culturale a urbei, latură de prim rang a vieții spirituale, satisfacția sporește în strălucire și autorii rămân în memoria colectivității.

Mergând pe linia inspirației din ediția trecută, inimosul primar Costel Pistrîțu a folosit prilejul oferit de spectacolul trupei de teatru „Masca” a Casei de Cultură „Amza Pellea” pentru a declara deschise oficial manifestările acestei

ediții jubiliare. Invitat în scenă de dl Marcel Boța, directorul instituției și de dl Eugen Titu, scenaristul și regizorul spectacolului de teatru, edilul-șef, marcat de emoții ușor de înțeles, de fapt, emoții artistice, dar și cu mândria firească, însă temperată a omului faptelor, a dat glas bucuriei de a se întâlni cu spectatori prezenți și, mai ales, satisfacției că activitatea teatrală se reînnoadă la Băilești, înscriindu-se pe linia tradiției, ceea ce nu poate fi decât prilej de prețuire pentru aceia care se înscriu cu generozitate pe traiectoria diversificării activității cultural-artistice. După aceste aprecieri, a încheiat cu mărturia plină de sinceritate: *Sunt peste măsură de fericit că îmi revine onoarea de a declara deschise manifestările prilejuite de marea noastră sărbătoare, Zilele Municipiului Băilești, în condiții deosebite, fiind o ediție jubiliară, a IV-a desfășurată sub înălțătorul generic „Acasă la Nea Mărin”.*

Așa cum este în firea lucrurilor, dacă pe spectatori îi obișnuiești cu piese de teatru de mare valoare și cu interpretare la nivel superior, aceștia vin la teatru, unii cu speranțe, alții cu convingerea că spectacolul prezentat va fi superior celor anterioare, condiții și mentalitate justificate. Iar artiștii noștri și regizorul Eugen Titu, actor la Teatrul Național „Marin Sorescu”, au fost conștienți de acest adevăr, de fapt, un element de progres, și după ce anul trecut au pus în scenă piesa ilustrului dramaturg rus,

A.P. Cehov, în varianta băileșteană „Cerere în căsătorie”, de data aceasta au abordat cu curaj comedia lui Theodor Mazilu „Mobilă și durere”, piesă cu altă tematică, cu alt mesaj și de altă factură, însă la fel de dificilă, mai ales pentru că existau termeni de comparație, piesa fiind jucată pe scena Naționalului craiovean, la televiziune și prezentată la Teatrul radiofonic, iar în ea a jucat inegalabilul actor Dorel Vișan.

Asumându-ne toate riscurile, vom spune că, atât cât ne pricepem noi la teatru, spectacolul de un public entuziast, un public de nota 10. Deși în sală au fost și mulți copii, spre plăcuta noastră surpriză a fost o liniște perfectă care i-a stimulat pe actori în eforturile lor generoase de a se ridica la cerințele exigentului regizor. Am remarcat ingeniozitatea profesionistului Eugen Titu care, pe lângă cele patru personaje ale piesei – Sile Gurău (interpretat de Daniel Mirea), Gore (Alecă Firțulescu), Melania (Corina Firțulescu), Urecheatu (Ionuț Manea), a introdus, în mod strategic din motive de Domnia Sa știute și de noi doar bănuite, un al cincilea personaj, Regizorul (Issabela Iureși), acest „artificiu” constituind, în opinia noastră, sarea și piperul sau pata de culoare a acestui spectacol agreabil. Facem parte din acea categorie de oameni care sunt foarte sensibili și se entuziasmează la constatarea unor reușite ale concitadinilor săi și, de data aceasta, indiferent ce-ar spune alții, acești liceeni-actori, evoluând sub umbrela de protecție a artistului profesionist Daniel Mirea și sub bagheta sigură a unui maestru, și-au depășit condiția și, dacă de la spectacolul din ediția trecută în vârstă au crescut cu doar un an, în ceea ce privește calitățile interpretative saltul este remarcabil. Îndrumați cu grijă, au reușit să studieze bine rolurile, să intre în pielea personajelor, să fie echilibrați, să se ferească de pericolul imitației și al șarjei, să fie ei înșiși, iar publicul i-a apreciat pentru aceasta. Este meritul lor, întrucât una este pentru un artist amator să aibă modele și alta este să copieze fără

discernământ și să nu mai fie firesc. De asemenea, este meritul acestor adolescenți că acordă o mare atenție dicției, sunt atenți la gestică și la mișcarea în scenă, trec cu ușurință de la o stare la alta. Nu în ultimul rând trebuie apreciată atitudinea artistului profesionist Daniel Mirea, care nu-i privește de sus pe amatori, fie că este vorba de Ionuț Manea sau de frații Corina și Alecă Firțulescu, nu-și propune să iasă în evidență și să-i eclipseze pe partenerii de scenă, ceea ce are ca rezultat realizarea unui spectacol „rotund”. Un sincer bravo tuturor! Și când am zis tuturor, i-am inclus aici și pe domniile Marin Pascu, realizatorul unui decor sugestiv și Dan Firțulescu, „stăpânul” pupitrului de comandă (citește sonorizare), ca să nu mai vorbim de adevăratul magician, actorul și regizorul Eugen Titu, exigent cu sine însuși și cu alții, dar și înțelegător, tandru ca un adevărat părinte. Ca să subliniem odată în plus valoarea spectacolului, este suficient, credem, să vorbim de starea de spirit a edilului-șef, care entuziasmat, fericit și mândru că avem în oraș asemenea adolescenți dotați, în semn de prețuire a talentului și a eforturilor interpreților, la sfârșitul spectacolului a urcat în scenă, i-a felicitat cu căldură și a ciocnit o cupă de șampanie cu realizatorii acestui spectacol care va rămâne întipărit în memoria celor care au avut privilegiul de a se afla în sală.

Acesta a fost fericitul început al părții culturale, deoarece a fost evident pentru oricine că manifestările au vizat trei aspecte – cultural, artistic-interpretativ, sportiv – în dimineața ultimei zile consumându-se și un moment solemn cu semnificații aparte.

Vizând tot aspectul cultural, o audiență nu foarte numeroasă, dar selectă, cu iubitori de cultură, a fost martora unui moment emoționant și cu implicații majore în viața spirituală a comunității, inaugurarea Muzeului „Câmpia Băileștilor”, o altă realizare a administrației locale, a conducerii municipiului, un alt prilej de mândrie pentru băileșteni, salutat așa cum se cuvine, după slujba religioasă, de dl primar Costel Pistrîțu, dl Dan Lupescu, directorul Direcției de Cultură Dolj, dl Romulus Turbatu, inspector în cadrul direcției și de dl deputat de Băilești, Gelu Vișan. Peste măsură de emoționat, dar și fericit, dl muzeograf Alin Voicea a mulțumit pentru ajutorul primit la amenajarea sălilor și a asigurat asistența că, în ciuda faptului că spațiul este insuficient, împreună cu colegul său Mircea Gheorghiu vor face totul pentru ca muzeul să fie unitate reprezentativă de cultură nu numai în Băilești, ci și în zonă.

În aceeași zi, vineri 26.08, în foaierea Casei de Cultură cei doi bibliotecari, Janeta Vlad, responsabil, și Constantin Micu, și-au primit invitații care au avut parte de două tipuri de activități – vernisaje de expoziții și lansare de carte. Cei prezenți au admirat și s-au emoționat în fața desenelor din expoziția „Culori băileștene”, realizată sub îndrumarea dnei prof. Maria Dunavățu; picturile pe sticlă din expoziția „Costume populare”, coordonator prof. Carmen Stănărăngă.

Continuare în pag. 4, 5

O nouă ședință în limitele firescului

Nu se stinseseră încă ecurile satisfacțiilor și ale bucuriei datoriei împlinite ale organizatorilor manifestării de înaltă ținută Zilele Municipiului Băilești – și consilierii locali și-au dat întâlnire în ultima zi a lunii august pentru ședința ordinară, în care s-au dezbătut 10 proiecte de hotărâre, fiecare cu implicații majore asupra vieții urbei noastre. După ce dl Mihai Barbu, secretarul unității administrativ-teritoriale, a declarat deschise lucrările ședinței la care au participat 16 consilieri, dl Petrică Pelea, președintele de ședință, l-a invitat pe dl primar Costel Pîștiru să prezinte ordinea de zi, care, după ce a lecturat-o, a propus introducerea a încă două proiecte de hotărâre. Preluându-și atribuțiile, președintele de ședință, l-a invitat pe dl primar Costel Pîștiru să prezinte ordinea de zi în noua configurație, aceasta fiind aprobată în unanimitate.

A. În expunerea de motive l-a Proiectul de hotărâre privind scutirea de la plata impozitelor locale a unor persoane fizice, se stipulează că, respectând legislația în vigoare și având în vedere anchetele sociale prin care s-a stabilit venitul pe familie, executivul a propus scutirea de la plata impozitelor pe clădiri și teren a următorilor: Știucă Ioana, str. Amza Pellea, nr. 143; Mangu Viorica, Viilor, 148; Florescu Alexandru, Olteni, 7; Ceațăr Iulica, Lt. Becherescu, bl. C, Sc. 3, ap. 2; Gheorghe Gigi, Gabroveni 43B; Capac Marcel Ion, Er. Grigorescu, 59 și Colan Marin, Progresul, 47, cu condiția ca aceștia să achite 10% din debit și să accepte reeșalonarea debitului rămas. După ce a menționat că n-are nimic împotriva, pentru că „legea e lege”, dl. M. Mănzănu a menționat că i se pare inuman ca cel care n-are niciun fel de venit să plătească 10%, întrebându-se: „Cum să plătească și de unde?” A propus să se găsească o altă modalitate, sugerând efectuarea muncii în folosul comunității. Dl S. Gaciu a fost de părere că executivul a apreciat corect situația și a întrebat dacă scutirea se aplică începând cu data depunerii cererii sau cu data adoptării hotărârii CL și i s-a răspuns că vor fi scutiți odată cu adoptarea HCL. Dl Ionel Mușuroi, după ce a precizat că, potrivit legii, în aceste cazuri nu se pot aduce amendamente, a pus întrebarea: „Dacă cineva n-are niciun venit, de ce nu depune dosar pentru acordarea ajutorului social?”

Proiectul avansat de executiv a fost aprobat cu 15 voturi „pentru”, dl M. Mănzănu abținându-se.

La propunerea dlui P. Pelea s-a aprobat o schimbare a ordinii dezbaterii proiectelor, discutându-se proiectul de hotărâre care se referă la modificarea datei de plată a redevenței, cuprinsă în art. 4 al Contractului de concesiune 14.565/2009, proiect care a suscitat discuții „aprinse”, purtate însă în limitele decenței și al grijii de respectare a legii. În motivația proiectului, se menționează că prin adresa 20.329/2011 SC TUREDU Băilești, căreia autoritatea locală i-a concesiionat Ștrandul municipiului, a solicitat modificarea datei de plată a redevenței și reducerea acesteia cu 30% pentru anul în curs. Având în vedere solicitarea, executivul a propus adoptarea unei hotărâri de modificare a art. 4, alin. 1 din contractul menționat care prevedea: „Plata redevenței astfel stabilite se va achita până la data de 30 iunie pentru anul în curs la casieria Instituției Primarului” în noua formulare precizându-se ca plata să se facă până la data de 15 decembrie 2011 pentru anul în curs. Dl D. Manciu a întrebat despre care contract este vorba, cel pentru suprafața de 7.000 mp sau acela pentru 3.250 mp. Edilul-șef a informat că într-o ședință a CL s-a aprobat concesiionarea suprafeței de 3.250 mp pentru ștrand,

CL a aprobat apoi suplimentarea până la 7.000 mp, dar nu s-a mai organizat licitație. S-a urmărit și se urmărește ca Băileștii să aibă în vedere o strategie pe termen mediu și lung făcută în comun de Primărie și CL. Aceasta s-a făcut, dar nu s-a avut în vedere și criza financiară. „Noi trebuie să-i ajutăm și să-i stimulăm pe antreprenorii privați care ne aduc venituri”. Dl Pădurețu Ștefan Doru a făcut un efort fantastic pentru a realiza ce este acolo iar solicitarea sa se întemeiază pe faptul că vremea a fost capricioasă și a folosit ștrandul puțin timp. Luând în considerație și faptul că la ștrandul nostru vin cetățeni chiar din Craiova, „noi trebuie să ne gândim cum putem să-l sprijinim, să-i dăm o gură de oxigen.” A mai menționat că din punct de vedere legislativ nimeni nu-l poate scuti în afară de CL și a precizat că la nivel central s-a hotărât să fie verificate toate contractele de concesiionare și să fie anulate acelea care n-au fost folosite în scopul pentru care s-au solicitat, adică nu s-a respectat obiectivul contractului. Dl G. Tica a fost de părere că se poate face un act adițional la acest contract, iar dl V. Duinea a propus să se facă urgent actul adițional în care să se specifice toate lucrările pe care și le propune, apoi în urma unei cereri „să aprobăm scutirea solicitată.” Dl primar a completat că este vorba de scutirea de redevență pe care o mai are de plătit și care nu depășește 30%, iar în actul adițional să se introducă un articol: „Se poate scuti de suma pe care o mai are de plătit; actul adițional este implicit pentru această scutire și nu-l putem face până nu există hotărârea CL de scutire, propusă de noi.” Dna Elena Jianu a solicitat părerea dlui secretar M. Barbu, care a opinat că este corect ce susține dl primar, aceasta fiind calea care trebuie urmată. Hotărârea CL este un aviz de legalitate, dl primar urmând să întocmească actul adițional. Dna Violeta Moțățăeanu a precizat că situația este diferită de cea de la Master's, pe care au invocat-o unii consilieri, de data aceasta propunându-se o scutire și este nevoie de parcurgerea unor etape. Este legal să se ia hotărârea pentru că se încadrează în categoria ajutoarelor de stat, aceasta fiind, momentan, singura cale legală de rezolvare a solicitării dlui Pădurețu. Se va elabora și un regulament, dl primar esprimându-și părerea ca în acest document „să ne axăm numai pe concesiionari și închirieri.” Dl M. Mănzănu a pedalat pe faptul că este corect să fie scutit de plata redevenței cu până la 30%, pe parcurs să se urmeze etapele necesare, să se întocmească acel regulament și să se clarifice situația. După alte intervenții ale dl-ilor M. Barbu, Amza Dumitrescu, ale edilului-șef și ale dnei Violeta Moțățăeanu, s-a ajuns la concluzia ca art. 2 să aibă formularea: „Se aprobă scutirea de la plata redevenței cu 30% pe anul 2011 conform actelor normative în vigoare”.

Proiectul de hotărâre a obținut sufragiile tuturor aleșilor locali, cu unanimitate fiind aprobate toate celelalte proiecte de hotărâre ale executivului. Referitor la Proiectul de hotărâre privind desemnarea reprezentanților CL în Consiliul de administrație al școlilor, dl G. Tica a informat că vechea lege nu prevedea obligativitatea schimbării consilierilor de administrație, iar noua lege n-a intrat încă în vigoare, așa încât a considerat că nu-și are rostul o dezbateră pe această temă, mai ales că nu se știe nici numărul de reprezentanți ai CL și ai primarului în aceste organisme. La întrebarea dlui D. Manciu referitoare la data când va apărea această lege,

răspunsul a fost simplu „nu se știe”, motiv pentru care dezbateră acestui proiect a fost amânată pentru o ședință viitoare.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre privind darea în administrare a Sistemului de Supraveghere Urbană către Poliția Locală a municipiului, se stipulează că bunurile care fac parte din sistemul de supraveghere sunt proprietatea localității. Ținând seama de specificul activității acestui sistem și de faptul că beneficiarul informațiilor primite și stocate este autoritatea locală prin Poliția Locală, executivul a propus ca sistemul de supraveghere cu toate bunurile care îl alcătuiesc să fie dat în administrare Poliției Locale, după recepție. Edilul-șef a avansat ideea de a se face mențiunea „întră în vigoare după recepție”, pentru că nu poate fi dat în primire dacă n-a fost recepționat. Dl Ionel Mușuroi a precizat că s-a făcut o recepție, dar nu s-a făcut recepția finală, însă aceasta poate fi făcută și mai târziu și a propus ca în proiect să nu apară sintagma „recepție finală”. Primul gospodar al municipiului a propus formularea: „Sistemul de supraveghere se dă în administrare Poliției Locale după recepție”.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre referitor la rezilierea contractului de concesiune 13.625/15.07.2004, încheiat cu SN PETROM, se menționează că autoritatea locală a concesiionat suprafața de teren din str. Aviator Petre Ivanovici, nr. 2A către societatea menționată, iar plata redevenței prevăzute în contract nu s-a făcut în temeiul reglementat de art. 4, motiv care duce la rezilierea contractului respectiv. Având în vedere și interesul local pentru suprafața care face obiectul concesiunii, executivul a propus rezilierea contractului 13.625/15.07.2004 încheiat cu SN PETROM. Dl primar a informat că este vorba de partea din terenul situat în str. Aviator Petre Ivanovici și că reprezentanții societății vor face cartea funciară, ca să fie în legalitate, și apoi intenționează „să ne cedeze nouă partea care le aparține” pentru a face aici Parcul „Petre Ivanovici” ca un omagiu adus marelui pilot.

B. Proiecte de hotărâre aprobate fără a necesita discuții

Referitor la Proiectul de hotărâre privind aprobarea criteriilor de evaluare a performanțelor profesionale individuale pentru personalul de conducere și de execuție de la Spitalul Municipal Băilești, se precizează că, având în vedere că spitalul are managementul transferat către autoritatea locală și că, potrivit prevederilor art. 10 din Ordinul Ministerului Sănătății 1.229/2011, criteriile de evaluare se aprobă de comunitatea locală, executivul a propus CL aceste criterii potrivit fișei de evaluare a performanțelor, criterii diferențiate – unele pentru funcțiile de conducere, altele pentru cele de execuție – primele șapte fiind comune, iar pentru funcțiile de conducere apărând în plus patru criterii specifice actului de management.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre privind rezilierea contractului de concesiune 1.714/2009, încheiat cu SC GOLDEN HOUSE SRL, se stipulează că, întrucât plata redevenței prevăzute în contract nu s-a făcut în temeiul reglementat și având în vedere interesul local pentru suprafața care face obiectul concesiunii, executivul a propus rezilierea contractului respectiv, încheiat cu societatea comercială menționată.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre referitor la aprobarea depozitării materialelor rezultate din modernizarea străzilor și trotuarelor, se menționează că, ținând seama de faptul că la nivelul localității se modernizează străzi și trotuare și din această operațiune rezultă materiale care pot fi refolosite, iar pentru selectarea și depozitarea acestora este necesară stabilirea unei locații, executivul a propus depozitarea acestor materiale în locația amenajată pe terenul intravilan, proprietate locală din str. Dreptății nr. 2A.

C. Proiecte de hotărâre nou introduse pe ordinea de zi

Referitor la Proiectul de hotărâre privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai investiției Sediul Administrativ Piața Agroalimentară, se menționează că fiind aprobată investiția respectivă, în scopul continuării acesteia, executivul a propus aprobarea indicatorilor după cum urmează: Valoarea totală 139.276 lei, inclusiv TVA, din care construcții montaj, 95.640 de lei, inclusiv TVA, durata de implementare a investiției fiind de 3 luni de la data semnării contractului. Dl primar a făcut precizarea că suma a fost prinsă în buget, în această ședință se aprobă numai indicatorii tehnico-economici menționați, sumele fiind mai mici. Este nevoie să ne respectăm unii pe alții, să aprobăm cele propuse pentru „a se da drumul la lucrări”.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici pentru investiția Renovare și dotare WC public, se precizează că și investiția respectivă a fost aprobată prin HCL, iar pentru continuarea ei executivul a propus aprobarea următorilor indicatori tehnico-economici: Valoarea totală 83.705 lei, inclusiv TVA, din care construcții montaj, 42.278 lei, inclusiv TVA, durata de implementare a investiției fiind tot de 3 luni de la data semnării contractului.

Și de data aceasta punctul „Diverse” a fost destul de „bogat”, discuțiile fiind în concordanță cu sensul cuvântului respectiv. Dna Elena Jianu a mulțumit, în numele elevilor, consilierilor locali pentru aprobarea taberei în care au mers la Costinești 77 de olimpici și elevi cu rezultate deosebite la concursurile școlare și a oferit din partea acestora un simbol, materializare a dorinței de a se continua și, pe cât posibil, de a se permanentiza această acțiune, spre a deveni tradiție. A citit câteva gânduri și sentimente cărora le-au dat glas unii elevi de la liceu, consemnat în „Jurnalul de vacanță”. Din majoritatea consemnărilor reiese emoțiile elevilor în fața frumuseților oferite de mare și de plajă și, mai ales, recunoștința acestora, exprimată cu sinceritate și decență, față de cei care au facilitat aceste inedite experiențe pentru mulți dintre ei. Dl G. Tica a dat glas nemulțumirii generate de condițiile în care s-a desfășurat spectacolul formațiilor artistice ale Casei de Cultură „Amza Pellea”, în cadrul Zilelor Municipiului, dat fiind faptul că la ora când interpretii se străduiau să-și etaleze talentul, formațiile profesioniștii invitate își acordau instrumentele, își puneau la punct sonorizarea, iar boxele lor puternice îi

acopereau pe interpreți. De asemenea, a spus că este regretabil că n-a existat o mochetă, copiii dansând pe ciment, la fel ca și anul trecut. Era bine să fi fost planificat acest spectacol la altă oră și a propus ca în viitor să se aibă în vedere acest aspect, pentru ca interpreții să nu fie dezamăgiți de faptul că eforturile lor nu sunt răsplătite. Edilul-șef a menționat că, din câte a fost informat, a reieșit că anul trecut ar fi căzut un elev de pe scena montată la Monumentul Eroilor și, în plus, aceasta era prea mică și nu asigura desfășurarea și mișcarea dansatorilor și a promis că va sugera conducerii Casei de Cultură să se gândească la amenajarea unei scene speciale.

Primul gospodar al municipiului a venit cu noi informații asupra unor realizări în folosul comunității. S-a semnat proiectul privind construirea centrului Băileștiiului, fiecare județ fiind adjudecat de un consorțiu de firme. S-a deschis oferta la canalizare și „cine se mișcă mai repede va avea sorți de izbândă”. Pentru noi, situația este favorabilă, dar va fi nevoie de înțelegere din partea tuturor, întrucât, pentru o perioadă, va fi un discomfort uriaș și trebuie să veghem să nu fie blocată circulația. Lucrarea va începe cu cele două străzi paralele, Gabroveni și Independenței, toată canalizarea realizându-se de la vest la est. Proiectul de canalizare a fost pus de acord cu cel pentru străzi. Un alt proiect care s-a reușit să se pună în aplicare este unul prin care se sensibilizează turismul și la Băilești – ghid turistic și Casa Memorială „Amza Pellea”. A menționat că, dacă cineva consideră că unele lucruri nu sunt bune, este normal să intervină și să se rezolve problemele în ședințele de consiliu. „Să ne respectăm, indiferent de problemele de campanie electorală”. A informat că s-a sesizat și dl președinte al CJ Ion Prioteasa, care a afirmat că n-a început campania electorală și s-a greșit dacă la Băilești „s-a aruncat cu fluturași”, ceea ce este ilegal, aceste materiale putând fi folosite numai după declanșarea campaniei electorale. Cei care vor mai face așa ceva vor fi analizați și sancționați conform legii, amenzi fiind destul de mari. Dl Ionel Ciocchia a precizat că a fost imputernicit de colegii de la Poliția Locală să le reprezinte interesele și să roage consilierii locali și administrația municipiului să le vină în ajutor. A menționat că prin HCL s-a aprobat Regulamentul de organizare și funcționare, Prefectura a dat aviz de legalitate hotărârii, dar drepturile salariale prevăzute în regulament nu se dau. Este precizat că în afara salariului propriu-zis să mai beneficieze și de alte drepturi, menționând: a) decontarea cheltuielilor de transport în cazul deplasării în interes de serviciu; b) încadrarea activității în condiții deosebite, speciale sau alte condiții de muncă, potrivit legii, prin acordarea unui spor de până la 20% din salariul de bază. Spre surprinderea tuturor, de câte ori s-au interesat, li s-a răspuns invariabil că legea interzice acordarea acestor drepturi, „ca să nu mai vorbim de neacordarea sporului de dispozitiv”. A adresat rugămintea ca, dacă este posibil, CL să ajute Poliția Locală prin adoptarea unei alte hotărâri în acest sens.

Spre bucuria noastră, a fost a treia ședință consecutivă care s-a desfășurat în limitele firescului, probleme puse în discuție au fost analizate cu maturitate și responsabilitate, marea sărbătoare a Zilelor Municipiului Băilești părănd a fi statonnicit relații superioare de comunicare între legislativ și executiv, a-i fi sensibilizat pe toți, situație benefică locuitorilor urbei noastre.

Gh. GHEORGHIȘAN

Simpozion de orientare ecologizantă

A fost organizat în sala de ședințe a Consiliului Local, cu participarea membrilor acestuia și a unor angajați ai municipalității, care au, potrivit fișei postului, atribuții de a veghe la starea de igienă și sănătate a locuitorilor. A participat, de asemenea, dl primar Costel Pistrîu.

Pentru informarea cititorilor Gazetei de Băilești Primăria a făcut următoarea precizare: „Ministerul Administrației și Internelor – prin Unitatea de Politici Publice – derulează proiectul *Procedee decizionale eficiente la nivelul Administrației Publice Locale din România, cod SMIS 2284, proiect cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Dezvoltarea capacității administrative*”

În cadrul acestui proiect, Primăria Municipiului Băilești, în calitate de beneficiar, (alături de alte autorități publice) – elaborează o politică publică în conformitate cu prevederile HG 775/ 2005 pentru adaptarea regulamentului privind elaborarea, monitorizarea și evaluarea politicilor publice la nivel central.

Denumirea politicii publice este – Îmbunătățirea sistemului municipal de gestionare a deșeurilor – „Un Băilești curat!”, scopul acesteia fiind de reducere a poluării mediului înconjurător.

Obiectivele simpozionului au fost comunicate de dna Alina Simandan, de la Ministerul Agriculturii, sub forma unui document intitulat „Exercițiu pilot – o problemă la alegere, aplicabilă la nivel local”.

Domnia Sa a insistat asupra implicării corespunzătoare a Primăriei Băilești în problema luptei împotriva poluării și îmbunătățirii stării de sănătate a locuitorilor și a transmis conducerii comunității sincere felicitări pentru că *S-au găsit soluțiile cele mai potrivite în problemele deșeurilor*.

A urmat, apoi, prezentarea de materiale ilustrative privind exercițiul pilot despre „Colectarea deșeurilor și managementul acesteia preluate de grupul de lucru de la Primăria Băilești”.

Această parte a manifestării a fost susținută cu competență și autoritate de dl Florian Pena, care a proiectat pe ecran probleme municipale ce privesc deșeurile de mai multe categorii și efectele poluante ale acestora.

Domnia Sa s-a referit la aspecte concrete – rezultate ale unor analize corecte a realității de pe teren, în primul rând, la dificultățile ce decurg din faptul că e prea mare distanța de la Băilești la stația de la Mofleni. Și, de aici, la cele mai potrivite soluții de a evita blocaje și neîmpliniri, fiindcă, la ora actuală, nu se dispune de posibilități de sortare a deșeurilor și se caută în continuare soluții.

Au fost proiectate pe ecran datele principale ale proiectului, într-o sinteză foarte sugestiv realizată.

Proiecțiile au scos în evidență obiectivul urmărit – Colectarea deșeurilor are ca scop esențial prote-

jarea sănătății populației, cu variantele tehnice ale utilizării în viitor; folosirea pubelelor pentru 3 sortimente principale de deșeuri: de plastic, de hârtie/carton și deșeuri nesortate.

Proiecțiile și explicațiile au inclus detaliile privind Propunerea de politici publice – „Îmbunătățirea sistemului municipal de gestionare a deșeurilor” – „Un Băilești curat”, costurile acestora precum și anexa explicativă cu privire la „Contextul elaborării propunerii de politică publică”.

În încheierea manifestării, dl primar Costel Pistrîu a mulțumit celor doi experți și a insistat asupra necesității aplicării acestui proiect, care vine în sprijinul urbanizării Băileștilui și a identificării eforturilor factorilor de resort de a stimula implicarea conștientă și responsabilă a locuitorilor în acțiunile de ecologizare, pornind de la realitatea deloc îmbucurătoare că foarte mulți cetățeni manifestă spirit refractar față de modernizare și a dat exemple concrete precizând următoarele:

Din datele existente la nivelul Primăriei, municipiul Băilești are o populație de 19.442 locuitori, pe următoarea structură a gospodăriilor: 5.376 gospodării (case) și 60 de blocuri (1642 apartamente).

Sistemul de colectare a deșeurilor la nivelul municipiului are următoarele caracteristici:

- deșeurile se colectează neselectiv, prin actualul sistem, cu câteva excepții în zona „blocuri”, în care au fost amenajate 10 platforme de colectare, dotate cu containere metalice de 1,1 mc (câte 3-4 de fiecare platformă), colectarea se face neselectiv, cu toate acestea, în interiorul platformelor a fost amenajat câte un spațiu pentru colectarea deșeurilor din plastic; pentru această zonă, sunt încheiate contracte între societatea de salubritate și cele 10 asociații de proprietari existente în municipiu.

- pentru instituțiile publice au fost amenajate 8 platforme de colectare, dotate cu containere metalice de 1,1 mc;

- pentru zona „case”, dotarea cu pubele este deficitară, lucru reflectat și de numărul mic de contracte încheiate cu populația (aprox. 2300 dintr-un maxim de 5376),

Colectarea se face cu 3 autogunoiere cu o capacitate de 16 mc fiecare.

În urma studiului realizat la nivelul municipiului, pe un eșantion de 200 de respondenți, a reieșit că, deși populația apreciază sistemul de colectare a deșeurilor ca eficient (74%) și foarte eficient (24%) numai 38% au încheiat contracte cu societatea de salubritate, restul de 62% fiind în afara sistemului de colectare.

Dl primar a încheiat cu exprimarea convingerii că totuși nu va mai trece multă vreme și implementarea proiectului prezentat va avea ca urmare „Un Băilești curat!”.

Economist Lucian GHINE

Revedere colegială

Promotia 1976 - Liceul Mihai Viteazul Bailesti

Revedere 2011 - 35 de ani

Au intrat în tradiție întâlnirile promoțiilor școlare, la împlinirea unui număr rotund de ani, de la absolvire care până la 30 se organizează din 10 în 10 ani apoi, pe măsura înaintării în vârstă, din 5 în 5 ani, iar după 50 cei care mai sunt în viață și mai pot, se întâlnesc mai mult simbolic, fiindcă sunt tot mai puțini, iar, dintre profesori, foarte rar, mai sunt în putere să participe, unul sau câțiva, dacă nu au plecat din viață.

Promotia 1976 a Liceului „Mihai Viteazul” a organizat o asemenea întâlnire duminică 14.09 a.c.

Au participat puțini foști elevi, din cele două serii paralele, în condițiile existențiale ale acestor vremuri, cu situații individuale și familiale cu greutate care motivează absențele, deși dorința de a fi cu colegii de liceu câteva ore i-a animat desigur pe toți.

„Au strigat cataloagele” cei doi diriginti, profesorii Dorin Miercescu și Ștefan Iliescu, și au răspuns „prezent” următorii: Ciobanu Silvia, Mânzână Mugurel, Mitre Ariana, Țalea Țatiana, Turcu Daniel, Toană Alina, Trăistaru Gicu, Mitroi Rodica, Pistrîu Marian, Toană Ștefan, Nicola Ion, Dan Olga, Mitran Aurina, Rotaru Elena, Guțu Silvia, Balaci Mihaela și Dișa Marga.

Atmosfera a fost animată de amintiri din urmă cu trei decenii și jumătate și de la întâlnirile anterioare; după ce s-au păstrat momente de reculare în memoria profesorilor și elevilor plecați dintre cei vii, apoi petrecerea la restaurantul „Zerillo's” a continuat până dimineața, absolenții de altădată comportându-se acum ca niște oameni în plină maturitate, angrenați în ocupații onorabile și încărcate de răspunderi.

Valentin TURCU

Alte versuri ale d-nei Valentina Ristea

E vorba de „Poem pe calea luminii”, apărut în 2011 la editura „Arefeana” din București.

Se cuvine precizat că e o creație cu caracter omagial închinată memoriei lui Amza Pellea, fapt argumentat de motto-ul ce constă în mărturisirea de credință a marelui actor privind mândria legitimă de a fi băileștean pretutindeni: „Oricât voi trăi și oriunde va fi să mor, rămân băileștean până în adâncul sufletului.” (p. 5)

În legătură cu geneza poemului, autoarea facea precizare: „Mulțumesc dlui primar Costel Pistrîu... pentru ideea de a scrie cu sentimente natale, despre marele nostru actor, care a fost Amza Pellea” (p.6) – cuvinte prin care cititorul află explicit esențialul privind intenția D-Sale.

Textul propriu-zis al poemului e precedat de o miniprefață a editorului, Ion C. Ștefan, directorul editurii „Arefeana”, în care subliniază puternicul impact al conștiinței creatoare a d-nei Valentina Ristea cu pătrunderea în spiritualitatea băileșteană a culturii pentru Amza Pellea – emblema specificului local.

Introducerea editorului e urmată de confesiunea autoarei, din care cititorul află că poemul a fost realizat ca urmare a copleșirii individualității sale artistice, cu prilejul vizitării Casei Memoriale „Amza Pellea” – curtea, clădirea – veche de peste un secol interioarele și exponatele și, în mod deosebit, fotografiile celor mai importante scene cu Amza Pellea.

Caracterul omagial al poemului se fundamentează și se derulează firesc și e rodul rememorării carierei artistice

a actorului, de la începuturi până la apogeu. Dar până la evocarea artistului, autoarea se oprește la copilăria lui Amzulică, așa cum îi apare reconstituită, în parte, după care se referă la adolescența anilor de liceu la Craiova și la deprinderea meseriei de actor, perfecționată prin travaliu cu sine-însuși, un coleg și regizor de marcă, până la identificarea, edificarea și individualizarea acestora.

D-na Ristea evocă în primul rând, omul Amza Pellea, la care e remarcată complexitatea – de la frumusețea bărbătească fizică la deosebitele calități sufletești, care n-au cunoscut invidia, lăcomia, răutatea și egoismul, la disponibilitățile interpretativ-artistice deopotrivă în dramă, tragedie și comedie, la puterea neobișnuită de muncă, în transpunerea actorului într-o varietate de personaje.

Sunt evocate în calde imagini rolurile memorabile de pe scena Teatrului Național din Craiova și cele bucureștene precum: tragediile schakespeare „Hamlet”, „Machbeth”, „Othello”, „Rege Lear”, „Romeo și Julieta”, sau comedii „Negustorul din Veneția” și „Cum vă place!”, „O scrisoare pierdută” a lui Caragiale, „Ultima generație”, de Florin Vasiliu și Vasile Nițulescu, „Fântâna turmelor” de Lope de Vega, „Soldatul Swejk”, după Jaroslav Hasek, „Interesul general” de Aurel Baranga, „Azilul de noapte” de Gorki, sau rolurile din filme ca „Osânda”, „Dacii” sau „Mihai Viteazul”, care au devenit în timp elemente de referință în teatrologia și filmologia din România.

Un loc aparte în poem îl ocupă

evocarea personajului emblematic Nea Mărin, ca expresie a umorului local – parte integrantă a spiritualității băileștene (cărui, în zadar, s-au străduit unii să-i găsească prototipul în realitate, fiind, de fapt, rodul inteligenței creatoare a lui Amza Pellea – un personaj – chintesență a optimismului, istețimii și bonomiei băileștene).

Toate acestea transpar din textul poemului, căci autoarea a evitat să facă descriptivism și a reușit să nu ajungă la a reproduce identic niște elemente concrete.

Atât Nea Mărin din culegerea umoristică intitulată „De vorbă cu Amza Pellea” cât și personajul din filmul „Nea Mărin – miliardar” îi apar autoarei ca unicate spirituale inimitabile și tulburătoare.

D-Sa insistă asupra dramatismului personajelor din filmele lui Amza Pellea – trăsătură fundamentală pe care marele actor a reușit să o transmită într-o varietate tipologică spectatorilor.

Spațiul tipografic nu-mi permite comentarii asupra mijloacelor artistice folosite, astfel că închei cu constatarea că, structural și formal, poemul se caracterizează prin simetrii, în sensul că e alcătuit din trei părți, prima și a treia din 32 de strofe, iar cea de-a doua din 20 (în total – 84 de strofe, dispuse câte două pe fiecare pagină, strofe evocatoare de elemente distincte din cariera marelui actor).

D-na Valentina Ristea a vrut să realizeze un omagiu lui Amza Pellea și a reușit să transmită cititorului emoțiile trăite.

Valentin TURCU

▶ Continuare din pag. 1

Deși în programul editat de instituția de cultură era anunțată lansarea a patru cărți, numeroșii participanți au urmărit cu interes lansarea a cinci creații. Volumul „Poem pe calea luminii” al dnei Valentina Ristea a fost prezentat în stilul-i caracteristic de distinsul prof. Valentin Turcu care, după ce a evindenciat punctele de rezistență ale întregii creații a autoarei, născute la Băilești, a revenit la „cestiune”, cum zicea Nenea Iancu, și s-a aplecat cu acrimie asupra ultimei creații editoriale a sensibilei și delicatei poete. De la început, a făcut precizarea că este o reușită creație cu caracter omagial închinată memoriei lui Amza Pellea, idee întărită de motto-ul cărții, mărturisire de credință a prințului teatrului și cinematografului românesc, cum ne place nouă să-l numim, din care transpare mândria acestuia de a fi băileștean. A pus în lumină faptul că este evident cultul scriitoarei pentru marele actor, emblema specificului local, insistând pe profesiunea autoarei care mărturisește că poemul a fost realizat „ca urmare a copleșirii individualității sale artistice; cu prilejul vizitării casei Memoriale «Amza Pellea» – curtea, clădirea veche de peste un secol, interioarele, exponatele și, în mod deosebit, fotografiile celor mai importante scene cu interpretul Amza Pellea”. Dna Ristea evocă, în primul rând, omul Amza Pellea, remarcându-i complexitatea, vorbitorul subliniind faptul că sunt evocate în calde imagini rolurile memorabile interpretate și a încheiat cu o concluzie care îndeamnă la lectură: „Doamna Valentina Ristea a vrut să realizeze un omagiu lui Amza Pellea și a reușit să transmită cititorului emoțiile trăite”. Mulțumindu-i dlui profesor pentru „măgulitoarele aprecieri” făcute la adresa Domniei Sale și a creației, autoarea a citit cu emoție și sensibilitate câteva strofe din volumul „Poem pe calea luminii”. Personal, cunoscându-i cu acest prilej fiica, soțul acesteia și nepotul de 15 ani (familia Goga), am găsit răspunsul la întrebarea pe care i-am adresat-o nu de puține ori, de unde are puterea de a scrie și am ajuns la concluzia că familia copiilor constituie izvorul nesecat al inspirației și al dăruirii pe altarul literaturii al delicatei doamne Valentina Ristea.

Am avut marea bucurie și, mai ales, surpriza de a fi martorii prezentării romanului „Hometown Mystery” făcută succint de autor, George Goga, nimeni altul decât nepotul de 15 ani al dnei Valentina Ristea, fiul fiice sale, născut și trăitor în New York și care se află deja la al treilea roman. Ascultându-l cum vorbea corect în românește și aflând subiectul romanului, ne-am dat seama de marele adevăr al proverbului „așchia nu sare departe de copac” și am înțeles de ce este atât de mândră dna Valentina Ristea de cei doi copii și de urmașii acestora.

Placheta de versuri, „Visări”, cu o interesantă grafică realizată de prof. Maria Dunavățu, Aurora Speranța și Denis-Carol Armăsaru, cu dedicația „Fiului meu Radu și nepoatei mele Dori”, cuprinde o serie de poezii scrise de talentata doamnă Doinea Țenea, prima reproducă datând din 1953, ultima

Zilele Municipiului Băilești – triumf, satisfacție, bucurie

din iulie 2011. Într-o interesantă Autobiografie, autoarea mărturisește că moartea soțului, apreciatul medic Constantin Țenea, mare iubitor de literatură, a afectat-o profund și a determinat-o să se întoarcă la poezie „ca un refugiu al suferinței mele” și în care mărturisește: „nu am încercat să scriu proză rămânând cantonată și subjugată de lirismul ideatic și romantic al poeziei eminesciene”. Este „o carte cu încărcătură sentimentală”, după afirmația autoarei, absolventă a Facultății de Biologie-Cercetări a Universității „Babeș-Bolyai” Cluj-Napoca, creație despre care dl prof. Dragoș Coșereanu a spus că are o tematică diversă, în unele poezii sunt evocate personalități istorice sau culturale ale românilor, alte poezii sunt adevărate pasteluri, multe dintre poeziile volumului fiind „străbătute de un puternic sentiment de melancolie”. Sunt și poezii care „au o tematică elegiacă, având ca teme iubirea pierdută, tristețea provocată de trecerea implacabilă a timpului”, altele au tentă filosofică, autoarea tratând poetic teme ca iubirea („Ce e iubirea”, 2010), eternitatea („Veșnicie”, 2011). În încheierea prefetei, din care am citat câte ceva, prof. Vlad Coșereanu concluzionează: „Citiți acest mic volum de creații literare căci vă veți umple sufletul de bucurie!”.

Referiri la cartea „Monografia orașului Băilești”, operă a regretatului prof. Florea Catană, plecat prea devreme din această lume, a făcut venerabilul prof. Marian Pimea, care s-a confesat: „Așa cum menționam și în Argumentul însoțitor, fără să fi fost foarte buni prieteni, am avut relații destul de apropiate cu regretatul Florea Catană și, deci, m-am simțit onorat să am o modestă contribuție la editarea cărții sale. De fapt, aceasta reprezintă lucrarea de licență a autorului, absolvent al Facultății de Istorie a Universității ieșene.” Și-a exprimat părerea că această carte este o încercare destul de reușită de a realiza o monografie a localității noastre, apreciind că „plusurile” opereii sunt: bogata și diversificată documentare, tendința spre exhaustivitate, multe contribuții personale, caracterul sistematic al lucrării, utilizarea a numeroase fotografii și fotocopii ale unor documente inedite. Dând dovadă de obiectivitate, din respect pentru adevăr, vorbitorul a menționat că, fără a-i minimaliza valoarea, în carte apar și câteva „minusuri”, din rândul cărora a nominalizat: „unele stângăcii lingvistice și, desigur, un ridicat grad de obediență față de autoritățile comuniste ale vremii. Dar, să nu uităm, ne aflăm în anul 1968 și ar fi fost greu pentru un autor să evite utilizarea unor clișee, laudele la adresa regimului.” A concluzionat că această carte constituie un pas înainte în realizarea unor lucrări monografice dedicate orașului nostru, oferă informații interesante despre așezarea geografică a localității, floră, faună, istoricul așezării,

viața economică și spirituală (instituții, ocupații, obiceiuri) și a încheiat afirmând: „Prin urmare, salut și pe această cale inițiativa celor care au realizat acest demers intelectual.”

Doamna Lucreția Gabroveanu, trăitoare în Valea Jiului, la Petroșani, și-a prezentat cu un înalt nivel de profesionalism și cu modestie volumul de versuri „Iubire în amurg”, făcând referiri la tematica și la mesajul poeziilor scrise cu mare dăruire, dar și cu grijă, cu respect față de cititor, elogiind nobilul sentiment de iubire, a adus mulțumiri distinsului său soț, originar din Băilești, fără ajutorul căruia acest volum n-ar fi putut fi

prezentat și nici n-ar fi putut da viață celorlalte creații ale sale. În încheierea activității s-a prezentat un film documentar privind istoricul bibliotecii, în comentariul regretatului Ion Teacă. Acest moment ne-a oferit prilejul să evocăm personalitatea acestui om de cultură. Contestat de unii și chiar hulit de alții, acest om entuziast, întreprinzător și modest slujit cu pasiune actul cultural băileștean, cu vocea sa inconfundabilă, cu un timbru aparte și cu o dicție fără cusur a realizat excelente emisiuni la radiofrecvență, s-a impus ca un excelent recitator, fiind prezent de două ori în programul de Revelion la TV națională, într-o vreme când selecția era extrem de riguroasă, fiind înzestrat și cu talent poetic, demonstrat în placheta de versuri „De-ale lui Sucă”.

Sâmbătă 27.08, organizatorii și-au etalat din nou profesionalismul, îmbinând în mod fericit două activități de excepție – expoziția de pictură a renumitului medic militar Marius Turaiche și lansarea cărții de excepție, operă a profesorului Valentin Turcu „Baladele băileștene”. După ce s-a vizitat expoziția și pictorul a făcut referiri la tablourile expuse, audiența selectă a asistat la cea mai reușită lansare de carte, în opinia noastră, din cele la care am avut privilegiul să asistăm, onoranta misiune de moderator revenindu-i directorului Casei de Cultură, dl Marcel Boța, un mare iubitor și cunoscător de poezie. Cu modestia-i caracteristică, distinsul profesor și-a prezentat succint cartea, afirmând că a vrut „poate am îndrăznit prea mult”, un alt fel de baladă în sensul că, dacă de destulă vreme asistăm la o interferență a genurilor și speciilor, și-a intitulat „Balade” aceste încercări „pe care le-am dorit un amestec de baladă, în sens de evocare, cu elemente de eseu, satiră, elogi, pamflet, umor local”. Le-a văzut altfel, un fel de „balade monografie”, le-a scris pentru cititorii Gazetei în cei aproape 7 ani de apariție a acestei noi serii și într-un fel sunt „cu circuit închis” ca destinație și interes. A adus sincere mulțumiri colegilor de la redacție, personalului Casei de Cultură și Bibliotecii Municipale și, nu în ultimul rând, comunității

băileștene și conducerii acesteia, Primăria și Consiliul Local. După aceasta, inspiratul pictor Marius Turaiche a citit două poezii ale tânărului poet Damian Gabriel Maioru, poezii care, a apreciat Domnia Sa, evidențiază „un contur distinct în arta poeziei din Oltenia.” Încântat și fericit în același timp, venerabilul prof. Marian Pimea a elogiut valoarea cărții lansate, fiind de părere că, fără a deranja pe cineva, informațiile care apar în Gazeta de Băilești, cronicile sportive și comentarea ședințelor de consiliu, cu toată valoarea lor, „sunt și se duc, dar ce a făcut și face prof. Valentin Turcu este partea cea mai rezistentă și cea mai adevărată a spiritului.” A apreciat că această carte este o istorie a localității noastre. Ca iubitor și excelent cunoscător de literatură, autorul a abordat o largă gamă tematică, mentalități, obiceiuri, a făcut referiri la niște perioade distincte, la persoane simpatice sau exotice. Din punctul de vedere al compoziției, începe cu prezentarea temei, după care evidențiază prezența multor aspecte și a unor personalități din viața Băileștilui de-a lungul timpului. Nu lipsește din carte umorul, una dintre trăsăturile personalității autorului, vorbitorul concluzionând că această creație este „o monografie, o istorie în versuri a Băileștilui.” Din acest motiv, a considerat extrem de fericită și de înțeleaptă ideea de a-i publica profesorului această carte, ca să se poată bucura și el, așa cum bucuria a pus stăpânire pe toți cei care-l cunosc și-l apreciază. Prof. Dragoș Coșereanu a mărturisit că a citit cu mare interes multe dintre baladele publicate în Gazeta de Băilești, „o publicație de rezistență”, a fost impresionat de valoarea acestora și, fără a intra în polemică, așa cum s-a exprimat, a ținut să-l contrazică pe autor care afirmase că baladele ar avea „circuit închis”, spunând că, dimpotrivă, sunt de largă circulație. Apar în balade teme general-umane, ceea l-a determinat să aprecieze cartea ca „un mare act de cultură”. A dat înaltă apreciere tablourilor din expoziția dlui Marius Turaiche, atenției și inspirației pictorului în alegerea culorilor, cu deosebire a celor din peisajele de iarnă. În opinia pictorului-medic, Marius Turaiche, valoarea deosebită a cărții prof. Turcu rezidă în faptul că prezintă o interferență a genurilor și speciilor literare și că reînvie această specie. Cartea este o „radiografiere a societății locale, o radiografiere la nivel de macrocosmos a întregii societăți românești”. Fiind o carte de excepție, „niciodată nu se va scrie ceva despre această zonă fără a se da citate din ea”. În calitate de coleg de redacție și, îndrăznim să spunem, bun prieten, am cunoscut bine baladele lui Valentin Turcu și, lăsând modestia la o parte, am fost primul căruia i-a încolțit ideea de a le strânge între copertile unei cărți, chiar dacă ne-am izbit la început de refuzul

său, pe motiv că „cine are nevoie de așa ceva și cine le citește?”. Îndrăznim să spunem că, fără exagerare, este o carte unică în felul său, autorul reținând din caracteristicile speciei doar partea de evocare, elementele de rezistență, în opinia noastră, fiind umorul și ironia. Apar în balade toate „fațetele” umorului, de la cel robust, sănătos, cultivat de Creangă, la cel blând ca mângâierea pe frunte a copilului de către părinți și până la sarcasm, când se referă la anumite rațiile sociale sau defecte umane. Este vorba însă de un sarcasm diferit de cel cultivat de Caragiale care, referindu-se la unele personaje ale sale, mărturisea: „Văd enorm și simt monstruos, îi urăsc, mă, îi urăsc”, pentru că profesorul Turcu nu poate, nu știe să urască. Domnia Sa este deseori ironic, dar nu exagerează și de aceea este plăcut. Oricum, ne-am propus să-l determinăm să scrie și să publice rondeluri care să vadă lumina tiparului măcar într-un volum, întrucât talentul îi permite să aibă realizări notabile în orice specie a genului liric sau epis în versuri. Cartea „Baladele băileștene” oferită cu generozitate celor prezenți, pune în lumină impresionanta cultură generală a acestei personalități de prim rang a comunității noastre și nu numai, care, cu umor-i cunoscut, a spus în final: „Domnilor, m-ați laudat atât de mult, încât chiar îmi vine să cred că sunt cineva”, și a citit cum Dumnezeu știe s-o facă „Balada alegătorilor”. Referindu-ne la expoziție, am spus-o și cu alt prilej că medicul militar, Marius Turaiche, stăpânește cu strășnicie arta picturii, a folosirii culorilor, întrebându-l pe expozant cum reușește să îmbine sobrietatea militarului și riguritatea medicului cu sensibilitatea artistului. Suntem de părere că aprecierea lui Fănuș Neagu: „Peisajele sale sunt imnuri murmurate în templul naturii, unde preoții-arbori înalță spre cer pământea slavă de dor și înalt” este flatantă, chintesentă a creației pictorului, iar ultima parte a crezului său: „Dăruindu-mă vouă, nu vă cer în schimb nimic. Priviți-mă doar!” îi definește cum nu se poate mai bine personalitatea artistică.

Latura artistică-interpretativă a fost prezentă în toate cele trei zile, organizatorii încercând și reușind să satisfacă toate gusturile băileștenilor, în primele două seri evoluând interpreți de folclor, ultima fiind rezervată unui spectacol complex de muzică ușoară, dance, etno, etc.

Spectacolul din prima seară, în care au evoluat ansambluri de amatori, a fost prefăcut de o „Paradă a portului popular” care a evidențiat frumusețea și varietatea costumelor populare și mândria cu care tinerii componenți ai ansamblurilor au purtat costumele din zona fiecăruia. Evoluția în spectacol a amatorilor a demonstrat că există un nesecat izvor de talente, amatorii etalând calități vocale aproape nebănuite, iar dansatorii o adevărată măiestrie. Ansamblurile au fost de valori apropiate, fie că a fost vorba de cele din Balș, Ișalnița, Dioști, Leu, Maglavite, Ciupereni, Rast, Terpești sau Băilești. Dar, pentru a da Cezarului ce este al Cezarului, trebuie să evidențiem un plus de valoare și un repertoriu mai variat la

artişti amatori băileșteni competenți ai ansamblului „Bobocica” și, mai ales, omogenitatea și calitatea superioară a evoluției ansamblului „Ion Șerban” Ișalnița, cu trei soliste care bat la porțile consacării și o formație de dansatori bine șlefuită de maestrul Ionel Garoafă, în care sincronizarea mișcărilor a fost la loc de cinste. Oricum, avem certitudinea că îndrumați cu grijă și cu profesionalism unii dintre acești artiști amatori vor deveni soliști sau dansatori consacrați, mesageri de nădejde ai folclorului.

Creдем că este extrem de greu să găsești cuvinte pe măsura evoluției unor stele ale muzicii populare, reprezentante ale unor zone folclorice diferite. Și pentru a dovedi temeinicia și sinceritatea afirmației noastre, este suficient să precizăm că Băileștii a fost onorat de prezența în scenă a unor personalități marcante ale muzicii noastre populare: Laura Lavric, Angelica Stoican, Nineta Popa, Isabela Tomița, Alexandru Jidveianu și de dansatorii Ansamblului „Maria Tănase” în coregrafia maestrului Ionel Garoafă, acompaniamentul fiind asigurat de taraful condus de celebrul Marcel Parnica.

Reprezentând zona folclorică de interferență, nordul Olteniei și marginea Sibiului, Nineta Popa a încântat publicul prin varietatea repertoriului, prin vocea caldă care a mers la inima iubitorilor cântecului popular. Respectul față de public și modestia au asigurat

inconfundabilă, ilustra solistă, care și-a păstrat prospețimea fizică și spirituală, fiind deja creatoarea unui stil. S-a dovedit, pentru a căta oară? o mândrie a locurilor natale și o mesageră de frunte a folclorului românesc, demonstrând că talentul și valoarea nu țin seama de vârsta din buletin. A fost ovaționată pentru tot ceea ce a dat muzicii noastre populare și, am zice noi, pentru că ne-a dat-o și pe talentata, exuberantă Niculina Stoican. L-am lăsat special la urmă pe tânărul cu „freză” de boxer, Alexandru Jidveianu. Pentru că, mărturisim cu sinceritate, nu știam nimic despre dumealui, am fost tentați să credem că se va simți stingher și va fi eclipsat de mult mai cunoscutele pentru noi ambasadoare ale cântecului popular. Și cât de bine ne pare că ne-am înșelat! Tânărul solist a avut o ținută scenică impecabilă, este posesorul unei voci plăcute și cu un timbru aparte cu care a încântat publicul și s-a dovedit un mesager inspirat al Ardealului, prin minuțiozitatea cu care și-a ales repertoriul, prin emoționantele trăiri, prin respectul față de sine și față de spectatori care l-au răsplătit cu aplauze meritate. De fapt, Alexandru Jidveianu este numele de scenă al artistului, dat de venerabila doamnă Florentina Satmari, iar faptul că este singurul interpret de etnie maghiară care cântă folclor românesc face să capete o semnificație și strălucire aparte și să ne dea garanția că nu peste mult timp va

cunoscuți și consacrați în urbea noastră: Anda Secu, Teo Neța, Bianca Macamete, Alexa Ungureanu, Ana Maria Staicu, Teo Tica, Eliza Tica și Mădălina Dobrogeanu, având convingerea că unii dintre ei își vor lua zborul spre înălțimi. Remarcabil ni s-a părut momentul emoționant în care au fost răsplătite eforturile unor nelipsiți artiști amatori din formațiile Casei de Cultură, acordându-se diplome pentru întreaga activitate artistică elevelor Mădălina Mormoe, Denisa Cărciumaru, Denisa Ciocchia, Andreea Ghidiceanu, Carmen Tudorică și Cătălina Anghela. Felicitări acestor meritoase premiate și celor care au avut această lăudabilă inițiativă.

Spectacolul profesioniștilor a început în forță, exuberantul Smiley cucerindu-i repede pe spectatori, mai ales pe cei tineri și cu deosebire pe adolescenți, etalându-și calitățile care l-au consacrat. Mișcarea permanentă în scenă, ritmul îndrăcit al cântecelor și apelul permanent la public pentru a cânta împreună au fost atuurile tânărului artist care stăpânește arta de a-și pune în evidență calitățile și punctele de rezistență. Aplauzele adolescenților i-au răsplătit evoluția și s-au constituit într-o recunoaștere a valorii sale de necontestat. Mărturisim cu maximă sinceritate și cu scuze, dacă cineva s-ar simți nedreptățit sau deranjat, că pentru noi personal surpriza cea mai plăcută s-a numit Măriuțele, aceste patru fete frumoase, vesele și destul de echilibrate, când a fost cazul, au cântat „ca la carte”, și-au sincronizat bine mișcărilor, au abordat un repertoriu variat și adecvat posibilităților, în interpretarea lor măeastră melodiile cunoscute și interpretate de soliști de marcă având o altă rezonanță, specifică, desigur, genului etno. Nimic n-a fost gratuit sau exagerat în evoluția lor, iar exigența față de ele însele s-a ridicat la cote superioare. A rezultat de aici o adevărată primenire sufletească, spectorii manifestându-și simpatia prin aplauze prelungite. Și un asemenea început minunat nu putea avea o continuare mai fericită decât evoluția de mare ținută artistică a grupului Talisman, prestația excelentă a acestor virtuozii, foarte atenți la nuanțe, dezinvolti, profesioniști de excepție apreciați la superlativ în întreaga țară, fascinand publicul. Cât despre solistul vocal al trupei, Alin Oprea, o prezență agreabilă, acesta a făcut un excelent spectacol încântându-ne printr-un repertoriu ales cu minuțiozitate și prin căldura vocii, prin trăirea cântecelor interpretate. Prin felul cum a evoluat ne-a făcut să credem că s-a simțit foarte bine la Băilești, a fost într-o formă de grație, dovedindu-se un profesionist de excepție, care se respectă. Și ceea ce a fost cu adevărat înălțător, a dovedit același respect față de publicul băileștean ca și față de cel din marile orașe ale țării, ceea ce îl onorează și-i sporește valoarea greu de exprimat în cuvinte. Spectacolul s-a încheiat apoteotic cu evoluția acestei personalități complexe care este Laurențiu Cazan, un mare profesionalist, nestemată a genului pe care îl abordează, compozitor, textier, remarcabil chitarist, pianist care a demonstrat de ce este atât de apreciat și de iubit de spectatori. Așa cum a evoluat s-a dovedit un profesionist desăvârșit, unul dintre virtuozii de marcă ai muzicii ușoare românești și ai altor genuri, cu o voce caldă și totodată penetrantă. A impresionat prin varietatea repertoriului, îmbinând măestrit și armonios melodiile lente cu cele ritmate, prin ținuta scenică mai mult decât agreabilă, prin rigurozitatea cu care și-a ales melodiile. Pe lângă vocea sa de excepție, cu care și-a fascinat spectatori, de multe ori în delir, și-a etalat aleele-i calități de instrumentist, în mâna sa chitara scoțând sunete ca te transpun într-o lume de vis.

Întrecerile sportive s-au desfășurat atât la individual, cât și pe echipe. La

handbal s-a impus echipa Școlii nr. 3, urmată de Școala nr. 5 și de Școala nr. 4, în timp ce la fotbal, locul I a revenit formației Școlii nr. 4; II Școala nr. 3; III Școala nr. 5. La înot, din cauza timpului nefavorabil, nu s-au putut desfășura întreceri la nivelul învățământului preșcolar și primar, desfășurându-se ștafete pe uscat în interiorul strandului, la care s-au întrecut peste 40 de copii însoțiți de părinți. La clasele V-VIII, clasamentul a avut configurația: I Vădeanu Victor; II Alioanei Robert; III Pătrășincă Ștefan. În opinia dlui prof. Cristian Văduva, reușită deplină a fost participarea la competițiile desfășurate la strand a copiilor de la Centrul Educațional Teodora: Tătoiu Iulia Florentina, Pădureanu Andreea, Cismaru Gabriela și Văslan Irina Teodora, care ne-a mărturisit: „Am câștigat încredere, dragoste față de sport și, nu în ultimul rând prieteni, lucru din ce în ce mai rar în zilele noastre”. Premianții întrecerii de cross au fost: 7-11 ani, Rădulescu Petruț Ștefan; 11-15 ani, fete: Paraschiv Lavinia; băieți: Vocea Valerian; 15-20 de ani, Vădeanu Victor Alin; 20-35 de ani, Văduva Cristian; 35-50 ani, feminin, Badea Gheorghita, masculin, Duinea Florin, peste 50 de ani, Băluță Cristian. Fără a avea intenția de a face ierarhizări, pentru că nu folosește nimănui, nu putem să nu elogiem tmeul de șah, organizat fără cursur de entuziastul antrenor Constantin Micu, onorat de 34 de jucători de la AS Tinerii Maestriștri Craiova, Palatul Copiilor Craiova, Șah Club Calafat și CSM Progresul Băilești. Clasamentul final al unei lupte acerbe a conștințit victoria la egalitate de puncte a patru competitori, toți cu 5,5 puncte din 7 posibile: Munteanu Ciprian – Palatul Copiilor, Iureși Issabel, Voicu Dorel și Bivolcan Mădălin de la CSM Progresul.

Creдем că nu greșim afirmând că a mai fost un moment emoționant și prilej de mândrie pentru toți, poate chiar punctul culminant al manifestărilor – întâlnirea cu fiii orașului care a avut loc la Casa Memorială „Amza Pellea”, prilej de revedere și depănare de amintiri și de răsplătire a unor personalități băileștene pentru merite deosebite. După ce dl primar Costel Pistrițu a prezentat succint însemnătatea acestei manifestări și micuții de la Grădinița nr. 9 „Amza Pellea” i-au delectat pe cei prezenți prin

emoția și sinceritatea cu care au interpretat o scenetă scrisă în stilul său inconfundabil de ilustrul om de cultură, polyvalentul, titanul Amza Pellea, a urmat momentul crucial – atribuirea flatantului titlu de Cetățean de Onoare al Municipiului Băilești. Fericirii, dar, mai ales, meritușii fii ai urbei cărora li s-a acordat acest titlu, ca răsplătire a contribuției majore aduse la promovarea imaginii municipiului nostru, au fost prof. univ. dr. Constantin Mustăța și prof. Nicolae Miu. În alocuțiunea sa, după ce a adus mulțumiri autorităților locale și a menționat că, fiind matematician, nu este un bun orator, universitarul Constantin Mustăța a evocat cu emoție momente din copilăria, adolescența și tinerețea sa, și-a amintit cu deosebită plăcere de colegii de școală și a mărturisit că, deși locuiește de peste 40 de ani la Cluj-Napoca, inima i-a rămas la Băilești. Distinsul profesor i-a surprins plăcut pe toți, pentru că evocarea sa a fost agreabilă, coerentă, dovedind, fără să-și propună, că stăpânește secretele limbii române, exprimarea sa fiind plăcută și elevată, iar alocuțiunea sa de o pilduitoare modestie. Declarând că va fi „foarte scurt”, după ce a mulțumit pentru onoranta distincție, venerabilul prof. Nicolae Miu a mărturisit că tot ceea ce a simțit și simte pentru urbea natală „a pus” în paginile monografiei: „Băilești – o lume... sub soarele câmpiei” realizată împreună cu regretatul său prieten, prof. Alexandru Dinu.

În curtea casei memoriale, mesele îmbelșugate i-au înbiat pe cei prezenți să se înfrupte din gustoasele preparate, în amintirea a tot ceea ce inegalabilul actor a dăruit băileștenilor și tuturor românilor. A fost un moment de pioasă amintire, dar parcă am avut impresia că Amzulică al nostru stătea în capul mesei și ne privea cu ochii săi de vultur și cu zâmbetul său fermecător, inimital.

Avem certitudinea că nu greșim afirmând că și ediția din acest an a însemnat triumf și mândrie pentru organizatori, prilej de bucurie pentru participanți și a avut darul să-i facă să uite măcar pentru 4 zile greutatea inerente ale vieții și să dovedească temeinicia ideii că vremurile sunt sub oameni, ci nu invers.

Gh. GHEORGHISAN

succesul solistei cu glas de privighetoare. Volubilă și de o veselie molipsitoare, mereu tânără și energică Laura Lavric a făcut să crească dragostea și aprecierea publicului față de cântecul popular moldovenesc pe care îl interpretează cu atâta mândrie, plăcere și acuratețe. Ritmicitatea melodiilor sale, modulațiile vocii, buna dispoziție și comunicarea permanentă cu publicul i-au fascinat pe băileștenii care au aplaudat-o copios, aflați în delir, arătându-i o superlativă prețuire, așa cum merită una dintre reginele cântecului popular românesc, o interpretă convingătoare și generoasă în evoluțiile Domniei Sale. Tânăra și delicata Isabela Tomița a cucerit publicul nu pentru că reprezenta zona folclorică a Olteniei, ci prin prestația sa deosebită, prin eleganța cu care s-a mișcat în scenă, prin frumusețea și originalitatea costumului și, mai ales, prin pasiunea și onestitatea cu care slujește folclorul, calitățile vocale și talentul, modestia și perseverența asigurându-i un viitor strălucit, o carieră prestigioasă. La Băilești, s-a dovedit o prezență agreabilă, cu un repertoriu grijuliu ales, ceea ce a ajutat-o să-și valorifice superior vocea caldă. După cântecele dinamice cu ritm de ciuleandă ale dnei Laura Lavric, Angelica Stoican a adus în scenă cântecul mai lent, cu încărcătură romantică specific zonei Izverna, cu influențe din sudul Banatului, de fapt, zona de munte a Mehedințului, unde tradiția s-a păstrat nealterată. Am admirat ca de atâtea ori vocea caldă, catifelată de o autenticitate

deveni pentru toți o stea. În intenția organizatorilor de a satisface gusturile tuturor băileștenilor, indiferent de vârstă și de preferințe, în ultima seară spectatori au asistat la două spectacole: unul de divertisment susținut de formațiile artistice ale Casei de Cultură „Amza Pellea” și altul de muzică ușoară, dance, etno, cu interpreți și formații de primă dimensiune și fani entuziaști de toate vârstele, dar mai ales adolescenți și tineri. Chiar dacă s-a desfășurat în condiții neadecvate, ca să ne exprimăm eufemistic și să nu zicem vitrege, spectacolul prezentat de formațiile artistice băileștene, a avut virtuți artistice demne de luat în seamă, interpretii, prin prestațiile lor, oferind clipe de satisfacție numeroșilor spectatori, etalându-și talentul și dovedind că au fost bine șlefuiți de cei care-i pregătesc cu migală și profesionalism. Spectacolul muzical-coregrafic a fost susținut de trupee de dans sportiv și majorete ale Casei de Cultură în colaborare cu Școala nr. 5, în coregrafia entuziastei profesoare Verginica Ciontu, organizator și coordonator Carmen Mitrache, sonorizarea a fost asigurată de neobositul Dan Firțulescu, colaboratori la spectacol mai fiind învățătorul Cătălin Neța, profesorii Iuliana și Gabriel Radu, educatoarele Ileana Duță și Ramona Becherescu. Au mai participat trupa de break dance a Școlii nr. 4 și cea de majorete a Școlii nr. 3. Spectacolul a evidențiat că și muzica este pe mâini bune în Băilești, având prilejul să ne bucurăm și să apreciem vocile plăcute și talentul soliștilor deja

Balada-njurăturilor

Doamne, când au îndrăznit
Să guste fruct interzis,
Pe străbuni i-ai izgonit,
Supărat din Paradis...

De pe-atunci urmașii lor
Cu iluzii viețuiesc,
Tot sperând în viitor
În Infernul pământesc...

Și pentru că le-a fost dat
Mult prea mult prea mult să îndure,
Oamenii au învățat
Să blesteme și să-njure...

În culcare și-n sculare,
Sau la muncă, orișicând,
Înjură cu voce tare,
Sau, de multe ori, în gând.

Înjură și când visează
Și-n răsărit și-n apus
Și-n ce cred nu mai contează -
Allah, Budha sau Iisus...

Antici-n cetăți, pe șleau,
Din nenumărate pricini,
Pe dușmani îi injurau,
Trimițându-i la ...origini...

Fiindcă toți știau să-njure
Încă din vremi ancestrale,
Fără rețineri "de jure",
De organe genitale...

De obicei femeiești,
Încât injură pe Glob,
Din Samoa la Băilești
Și învățat și neghiob...

Dar, în evoluție,
Se-njură în mod firesc,
Ca justă soluție
Și c-un organ bărbătesc...

Cu un conținut bogat
Se injură-n orice limbă,
Grosolan sau rafinat,
Căci forma numai se schimbă...

Înjurături literare
Până azi ni s-au transmis
În cărți vechi, scumpe și rare
De celebrități în scris:

Seneca sau Cicero,
Catilina sau Sophocle,
Francois Voltaire sau Rousseau,
Democrit sau Empedocle...

.....
Înjurătura, treptat
Și-n proporție de masă,
Din mers a mai preluat
Și un caracter de ...clasă...

Sclavii-njurau pe stăpâni,
În cuget sau pe tăcute,
Serbii-nobilii hapsâni
În vremuri demult trecute...

Înjurau **organizat**
Pe patroni des proletarii
Și pe ei în orice stat,
La rândul, lor, demnitarii...

Înjură, cu mici excepții,
Amarnic etniile,
Indiferent de concepții
Și toate religiile...

Omul cu toate-a-njurat,
Cu zeite și cu zei
Și mai apoi, s-a mutat
La cruce, paști și dumnezei...

Au injurat împărați
Regi, principii și generali,
Miniștri și magistrați
Și învățați geniali...

Poeți, gazetari, artiști,
Arhitecți, muzicieri
Medici, dascăli, farmaciști,
Chiar academicieni...

Grăjdari, servitori, zidari,
Ciobani, pescari, tractoriști,
Vidanjori și lăutari,
Jongleuri și echilibriști...

Mulți sportivi pe stadioane,
Chiar "fete pe troțuar",
Fotomodele, cucoane
Și doamne parlamentare...

Orice șofer, de o vreme,
Când prin trafic se grăbește
Și cu alții-are probleme,
Îi injură birjărește...

Căci, așa precum se fură,
Adevărul e, în fond,
Că tot așa se injură
Peste tot pe Mapamond...

Din Rast până în Canada,
Din Negoi până în Chile,
Din Boureni în Nevada
Și din Covei în... Antile,

Din Afumați în Nebraska,
Din Catane până-n China,
Din Perșor în Alaska,
Din Galicea-n Argentina...

Înjurături piperate
Nu sunt în lume de ieri
Și-altele viu colorate,
Dar ca la noi-nicăieri!!!

Căci în lumea românească,
Cu toată harababura,
E o treabă omenească
Să practici injurătura...

Vodă, boieri, boiernași,
Militari și negustori
Amplioiați și arendași,
Schilozii, hoți și cerșetori...

Ortodocși și protestanți,
Catolici și calviniști,
Preținși -atei și sectanți,
Cugetători-ievoviști...

Toți au injurat și-njură,
Într-un fel de refulare,
Dar Dumnezeu nu se-ndură
De ce-njură fiecare...

Poate cineva să jure
Că, demult, într-un timp mitic,
Nimeni nu știa să injure
Și în "Spațiul Mioritic"?!

Dar Vrâncean și Ungurean,
Când l-au maltratat,
Pe cel moldovean,
Nu l-au și-njurat?!

Toma Alimoș, în faptă,
Nu o fi băgat de seamă
Cum Manea Slutul, în șoaptă,
Cică l-a-njurat de mamă?!

Meșterii zidari, la sfat,
Pe Manole, în durere,
Chiar să nu-l fi injurat,
În special, de... muiere?!

Și uite-așa, rând, pe rând,
Printre slujbe și ectenii,
A traversat, injurând,
Nația două milenii...

.....
Înjurătura-n armată,
Intrase-n tradiție -
Cutuma necunoscută,
Pe prima poziție...

Înjurau cei cu grad mare,
La inspecție, soldații,
La masă și-n dormitoare
Plutonierii și gradații...

Dacă s-ar fi cântărit,
Ca muniția, în tone,
Am păstrat la infinit
Vechi njurături cazone...

Pe lângă "arma-n dotare",
"Efecte" și "furnituri",
Soldatul avea-oricare-
Inventar de-njurături...

În timp, s-au șters din simțiri
Și chiar din memorie;
Mai sunt doar vagi amintiri,
Iar, în rest,... ISTORIE...

.....
Sute și mii de persoane,
Unii-ncinși de băutura,
Pe marile stadioane,
Pe arbitri îi injură...

Înjurături inventează
Cu mama, fiica, nevasta,
Chiar și cei cu mintea trează
Și-altele din lumea asta...

Se-njură eufemistic
În coloane de gazete,
Poetic și publicistic,
În prelungite vendete...

Roși de patimi, pesimiști
Se injură mult și bine
Mai ales când la artiști
Invidia intervine...

Într-un elan euforic,
Cu mărunte satisfacții,
Într-un limbaj metaforic,
Produc numai... stupefacții...

Biata artă, o să moară
Peste tot la noi aici,
Cu producții într-o doară,
Marcate profund de Kych...

.....
E-n Băilești unu vestit,
Fost la viața lui contabil,
Ce-njură la nesfârșit
Cu un bagaj... adaptabil...

Tuturor grija le poartă
Și pe timp mai cald sau rece,
De pe banca de la poartă
Înjură pe cine trece...

Înjură și în parcare,
În biserici, din mașină,
Deseori cu voce tare,
Sau, după caz, în surdină...

După propria rețetă
Înjură pe Strada Mare,
În Piață, pe bicicletă
Cu formule ca atare...

Pe baltă, la pescuit,
Chiar dacă pește rar vinde,
Înjură nestăpănit,
Mai ales dacă nu prinde...

Prin cârciumi pe toți odată,
Prietenii de pe la mese,
Sorbind dintr-o vișină,
Înjură fără să-i pese...

.....
Fiind mereu punctual,
Când pe oricine injură,
El - lucrul paradoxal -
De fapt nu cunoaște ură...

Astfel doctori, avocați,
Dascăli nu se offensează
Când de el sunt injurați;
Râd și nici nu comentează,

Dar, în compensație,
E-fapt de necontestat-
Pân-la saturație...
Pretutindeni injurat...

.....
Multe-njurături spurcate,
Prin vremuri s-au prăfuit,
Altoare, ca și uitate,
Motivarea le-a pierit:

La cote-n depozite
De la "Baze de recepții"
Ca și la impozite
Peste tot pe la "Percepții"....

Dar a fost și perioada
Cu-njurături epocale
Când poporul făcea coada
Celor existențiale:

Pâine, zahăr și ulei,
Făină, mălai, lactate,
Pui la pungă, mititei
Și-altele tot.... injurate...

Au fost pe la cozi odată
Coruri de injurători
Obișnuți să se bată,
Dar numai cu vânzătorii...

Nimeni n-avea cum să știe
Ce curând o să "se dea",
De aceea-n dușmănie
Se-njură fără perdea...

De multe ori se-ntocmeau
De interpuși chiar tabele,
Care-ntâi, ei cumpărau
Și-apoi dispăreau cu ele...

Se mai călcau pe picioare,
Cu nasturii ruși la haine,
Mai injurau fiecare
Chiar și cu Sfintele Taine...

Și tot mai abrutizați,
Învocau mereu același
Grup sonor, întăritați,
Propagat tot cu "băga-mi-aș..."

Dar "ce", "unde" și "de ce"?-
Întrebări fără răspuns!!!
Căci la noi merge orice
Și nicidecum nu sunt deajuns...

.....
În loc de democrație,
De când cu Tranziția,
Avem "Anarhocratie"
Și -am ucis Tradiția...

Fie în scris, sau "pe gură",
De-o vreme toată suflarea
Înfuriată injură,
Urm ndu-și astfel chemarea...

.....
Scopul e numai ... averea-
Guvernele, Parlamentul,
Opoziția, Puterea
Și chiar însuși prezidentul...

Restul populației,
Sătul de demagogie,
Pe culmea inflației,
Înjură de sărăcie...

.....
Ieșind din Recesiune,
Însă cu Criza în toi,
Măine F.M.I. ne pune
Să ne-njurăm între noi!!!
Valentin TURCU

Onorați de cel mai tehnic handbalist al lumii

▶ **Continuare în pag. 6**

Oltchim - președinte Petre Berbecaru, antrenori Radu Voina, principal, Steluța Luca și Aurelian Roscu, secunzi - Mihaela Smedescu, Talida Tolnai, Sonela Knezovici, Iulia Pușcașu-Curea, Iulia Mangarova, Ionela Stanca-Gâlcă, Roxana Han, Valentina Elisei-Ardean, Ramona Farcău, Adina Fiera, Oana Șoit, Oana Manea, Melinda Geiger, Yeliz Ozel, Aurelia Brădeanu, Patricia Vizitiu, Ada Nechita, în tribune văzându-le pe Cristina Neagu (accidentată) și pe marea glorie - portarul de legendă al naționalei și al echipei vâlcene, Luminița Huțupan.

Corona Rulmentul Brașov - președinte Sorin Tărcă, antrenori

Mariana Tărcă, principal, Dumitru Berbecu, secund - Roxana Cherăscu, Alina Sodoroc, Mihaela Șeifer, Claudia Din, Daniela Brânzan, Denisa Dedu, Diana Constantinescu, Laura Chiper, Marinela Burghel, Adriana Iștván, Cristina Zanfir, Andreea Pricopi, Magda Neagoe, Stăncuța Guiu, Anișoara Durac-Marcu.

Jocul, condus foarte bine de cuplul craiovean Ștefan Ciurea - Marius Barcan, n-a fost așa cum au crezut unii un amical de circumstanță, ci unul extrem de disputat, o adevărată repetiție pentru meciurile din campionat ale celor două formații, jucătoarele n-au făcut rabat de la efort, s-au angajat în dispute aprige, au apelat la întreaga și bogată gamă a calităților și virtuților tehnico-tac-

tice, au creat faze de spectacol greu de descris în cuvinte, ridicând în picioare spectatorii care au umplut până la refuz sala. A fost un spectacol de vis, în care nu știai ce să aplauzi mai întâi - inventivitatea pivoților Ionela Stanca sau Oana Manea, pătrunderile impetuoase pe extremă ale „spridușului” Valentina Elisei, desemnată cea mai bună extremă stânga la Campionatul Mondial, viteza și fantezia Adei Nechita, imprezibilele pase ale Iuliei Pușcașu, impetuoșitatea Yelizei Ozel, aruncările surprinzătoare de la sold ale Patriciei Vizitiu sau jocul cerebral al Aureliei Brădeanu, de la Oltchim, echipă pe care o cunoaștem mai bine și a cărei componentă o poate spune pe nerăsuflăte distinsul prof. Marian

Pirnea; de la Brașov o impresie deosebită lăsându-de Cristina Zanfir, o realizatoare de excepție, Laura Chiper de o inteligență și o tehnicitate aparte, și am avut marea bucurie ca remarcatele noastre să fie și cele ale unei valori de excepție a handbalului feminin românesc, actualul antrenor principal al echipei de sub Tâmpa, Mariana Tărcă. Mult timp s-a mers „cap la cap”, scorul fiind strâns, cu alternanțe la conducere, iar la pauză brașovencele aveau un avans de un gol: 16-15. Muștrulite la pauză de antrenorul Radu Voina, vâlcencele au pus piciorul pe accelerație în partea a doua și s-au impus în final cu 38-31, cu spectatorii în delir, etalând un plus de tehnicitate, de valoare individuală

și de ansamblu.

Într-o atmosferă înălțătoare, organizatorii au oferit diplome și cadouri Narcisei Lecușeanu, Anișoarei Durac-Marcu, Adei Nechita, care a primit un tort cu propri-i chip și o machetă a Băileștiului, ca și antrenorului federal Sorin Toacsen și dlui Cristian Gațu, un om de o modestie molipsitoare, specifică numai spiritelor alese, și deosebit de agreabil în conversație, o persoană fascinantă. A fost o zi de excepție a cărei măreție a sporit în strălucire prin prezența, onorantă pentru noi, a celui mai tehnic handbalist al lumii, actualul președinte al FRH. Cinste organizatorilor, onoare tuturor participanților!

Gh. GHEORGHIȘAN

Onorați de cel mai tehnic handbalist al lumii

În sfârșit, după două ratări din cauza „încetinelii“ (ca să ne exprimăm și elegant și eufemistic) cu care s-a acționat, pentru că refuzăm să credem că a fost vorba de altceva, ca și în cazul pierderii campusului de la Grupul Școlar „Ștefan Anghel“ (dar aceasta este o altă poveste în care unele orgolii s-au adăugat pasivității) Băileștii are o sală de sport, dar nu orice fel de sală, întrucât Sala Sporturilor „Ada Nechita“, inaugurată duminică 4 septembrie, este minunată, o adevărată bijuterie, cum o numea celebra handbalistă, acum antrenor, Mariana Târcă. Este o sală cochetă care încântă ochiul, în care frumosul se îmbină armonios cu utilul, are utilități de ultimă generație, iar vestiarele, birourile, băile și grupurile sanitare se ridică la standarde europene. Este „ceva“ care onorează municipiul nostru, îi onorează pe cei care nu și-au drămuțit eforturile pentru a o obține și a o realiza, dar și obligă la eforturi susținute pentru a o întreține. Întrebat cum a reușit să realizeze acest proiect, având în vedere că din cele 15 depuse, eligibile au fost numai două, Băilești și Urzicuta, dl primar Costel Pistrîțu le spunea cu modestie celor interesați că, într-adevăr, nu este ușor să obții un asemenea proiect, dar nici imposibil, important este când, cum și unde trebuie să acționezi, să fii perseverent și, așa cum îi place să afirme, „să te miști repede“, să te zbați cu tenacitate. Oricum, avem certitudinea că handbaliștii-juniori cărora le-a revenit cinstea să joace pentru prima dată în această sală, în cadrul Cupei Municipiului Băilești, ediția a IV-a, vor păstra pentru mult timp în memorie acest eveniment de excepție în viața lor și, parafrazând mobilizatorul laitmotiv al lui Zaharia Stancu, le vom spune și noi: „Să uiți, handbalistule-junior!“; convinși fiind că un asemenea eveniment cu greu se poate uita mai ales la vârsta lor. Și spre marea bucurie și mândrie a băileștenilor, Cupa Municipiului Băilești, în organizarea Federației Române de Handbal (FRH), Asociației Județene de Handbal, Primăriei și Consiliului Local Băilești, a avut de toate: jocuri frumoase, unele chiar spectaculoase, în special cele în care au evoluat juniorii noștri, pregătiți cu profesionalism, pasiune și onestitate de mereu tânăra Ioana (Cuța) Lupu, încrâncenare, suspans și, ceea ce n-ar trebui să lipsească niciodată, spiritul de echipă și fair-play-ul. Iar când aceste atribute le întâlnești la întrecerile juniorilor, satisfacția ia proporții și-i onorează pe sportivi și pe cei care se ocupă de pregătirea și de educația lor. Un sincer bravo din acest colț de pagină pentru că acești copii și antrenorii lor nu consideră jocul o încrâncenare oarbă, ci un spectacol ceea ce trebuie să fie orice întrecere sportivă indiferent de nivelul la care se desfășoară.

Nu numai că s-au situat pe prima treaptă a podiumului, ocupând, deci, fotoliul de onoare atât la juniori II, cât și la juniori III, fără a fi considerați lipsiți de modestie, laudativi, vom spune cu mâna pe inimă că echipele noastre au fost cele mai valoroase și-au spulberat pur și

simplic adversarii, etalând un joc spectaculos, cu virtuți tehnico-tactice, au creat faze care au încântat spectatorii, viteza de joc, fentele surprinzătoare și finalizarea din toate pozițiile punând pe picior greșit adversarii și încântându-l până și pe președintele FRH, dl Cristian Gațu, celebrul internațional, argintul viu al naționalei care îi surprindea prin improvizabilul paselor chiar pe propriii coechipieri și creea adevărată panică în apărarea echipelor cu care se confrunta națională noastră masculină, de patru ori campioană mondială: 1961, la Dortmund; 1964, Praga; 1970, Paris și 1974, Berlin. O tempora!

Meciul inaugural la categoria juniori II dintre CSM „Progresul“ Băilești și CSS Universitatea Craiova a fost o adevărată propagandă făcută handbalului juvenil, echipa băileșteană fiind vioara întâi, jocul derutant și în mare viteză al echipei noastre surprinzându-i de multe ori pe tinerii handbaliști din Bănie. Pasele derutante și-au atins ținta, pivotările subtile din centru și pătrunderile spectaculoase pe extreme au fost atuurile care au asigurat o victorie muncită și pe deplin meritată cu 27-20, după ce la pauză scorul era 12-8. Am remarcat clarviziunea și chiar maturitatea în joc a lui Cosmin Ciobanu și fentele măiestre ale lui Ionuț Firan, pata de culoare a echipei, remarcații noștri în toate jocurile disputate. Într-o partidă echilibrată și cu faze gustate de public juniorii de la LPS Târgu-Jiu s-au impus în fața celor de la CSS Universitatea cu 24-23 (9-9). Din nou, băileștenii într-un adevărat galop de sănătate și-au adjudecat victoria în întrecerea cu cei de la CSS Drobeta-Turnu Severin cu 19-10 (11-6), pentru ca apoi formația din Târgu-Jiu să se ambiționeze, să evite greșelile făcute, să-și organizeze mai bine jocul și să câștige în fața celor de la CSS Severin cu 17-9 (8-6). În ultimul joc la această categorie de vârstă, echipa băileșteană, ovaționată de sportivul public spectator, s-a impus în fața formației LPS Târgu-Jiu cu 16-6 (10-3) într-un meci spectaculos, cu reprize mai scurte, din motive obiective, și în care antrenora Ioana Lupu și-a permis să folosească, în repriza a doua, nu mai puțin de 3 juniori de la altă categorie de vârstă: III și IV.

La grupa juniori III, echipa băileșteană a dat piept de două ori cu echipele de la CSS Universitatea Craiova, în ambele jocuri juniorii noștri impunându-se cu 27-11 (14-4), în primul joc și 19-10 (10-3) în

cel de-al doilea, meci în care au evoluat și juniorii din lotul de juniori IV și în care craiovenii au înscris primul gol după ce băileștenii conduceau cu un categoric 8-0. Pata de culoare a acestui meci deosebit de frumos și aplaudat în picioare de spectatori, ca toate evoluțiile băileștenilor, a fost Andrei Firțulescu, cel mai scund jucător de pe teren, dar posesor al unei tehnici de invidiat la vârsta sa.

Deși n-am fi vrut s-o facem, obiectivitatea și deontologia profesională ne obligă să ne exprimăm regretul și chiar nemulțumirea, generate de mici fisuri în organizare, în sensul că, deși personal i-am rugat pe cei care au asigurat sonorizarea, specialiștii de la Craiova, să anunțe la fiecare joc echipele care se înfruntă și arbitri, doleanța noastră a rămas fără ecou și competiția s-a derulat într-o deranjantă necunoscută, spectatorii neștiind cine cu cine joacă și nici noi nu suntem absolut convinși că informațiile date sunt fără cusur și ar fi posibil să fi inversat rezultatul vreunui joc. Dar ne exprimăm bucuria că cea a fost cu adevărat bun și frumos pentru municipiul nostru a depășit mult această... „scăpare“.

Nu putem să nu evidențiem prestația deosebită a cuplurilor de arbitri: Ionescu-Dumitru; Radovici-Ristea și Bicioi-Pătru, care au condus jocurile atent, competent și în spiritul regulamentului, impunându-se prin prezența și eleganța cu care au asigurat desfășurarea unor spectacole de calitate.

La încheierea competiției, clasamentul a avut configurația:

Juniori II: I CSM „Progresul“ Băilești, II LPS Târgu-Jiu, III CSS Universitatea Craiova, IV CSS Severin

Juniori III: I CSM „Progresul“

Băilești, II CSS Universitatea Craiova 2, III CSS Universitatea Craiova I

Festivitatea de premiere a fost pe măsura competiției, dl primar Costel Pistrîțu și reprezentantul FRH, antrenorul federal de juniori, fostul mare portar dl Sorin Toacsen, i-au felicitat pe sortivi și le-au oferit diplome și cadouri din partea FRH. Încântat, la rândul său, de reușita competiției, magicianul handbalului românesc, dl Cristian Gațu, președintele FRH a spus printre altele: **Mulțumesc pentru inițiativa de a organiza această competiție. Participarea ne-a oferit clipe de optimism pentru sportul românesc. Felicit pe handbaliști, pe organizatori, pe cei care i-au pregătit pe acești minunați copii. Am impresia că mulți dintre ei vor deveni handbaliști de nădejde. Sper ca această inițiativă să fie preluată de orașe din întreaga țară și de aceea trebuie monitorizată așa cum se cuvine.**

Cu emoție firescă, dar și cu mândrie temperată, antrenora Ioana Lupu a declarat: **Mulțumesc dlui președinte Cristian Gațu și dlui antrenor federal Sorin Toacsen pentru faptul că au onorat competiția noastră, precum și tuturor aceluia care au dat curs invitației făcute: jucători, antrenori, conducători, arbitri. Doresc tuturor sportivilor să-și ia zborul spre performanță și să adreseze un apel către profesorii de Educație fizică din unitățile școlare ale municipiului, rugându-i să-i ajute pe copii în eforturile lor de perfecționare.**

Și pentru că mai înainte au existat și unii „cărcotași“ care au avut rezerve în ceea ce privește rezultatele oferite de antrenore și consemnate de noi în Gazeta de Băilești, îi invităm să citească revista „Adevărul despre handbal“ numărul 3, iulie 2011, editată de FRH, în care la pagina 10 este publicat clasamentul Turneului final, juniori III de la Baia Mare, unde CSM „Progre-

sul“ Băilești apare în clasament pe locul al IV-lea pe țară, la pagina 12, pe locul al V-lea din douăsprezece echipe participante la Turneul final de juniori IV de la Suceava, iar handbalistul Andrei Cornel Mitu este declarat goalgheterul competiției cu 55 de goluri înscrise, concluzionând, cu riscul de a-i supăra pe rău-voitori că avem echipe competitive cu handbaliști valoroși, capabili să facă față cu succes în competiții de anvergură. Cinste lor și antrenorei care-i pregătește cu profesionalism și cu migală!

A urmat momentul solemn al inaugurării sălii de sport care poartă numele Adei Nechita, singura handbalistă al cărei nume a fost dat unei moderne săli de sport, la ora 16,30 dl prefect Nicolae Giugea, dl primar Costel Pistrîțu și talentata handbalistă de la Olchim Râmnicu-Vâlcea, componentă a echipei naționale, tînd panglica și marcând astfel intrarea în circuitul sportiv a Sălii Sporturilor „Ada Nechita“ Băilești, careia îi dorim o viață cât mai lungă la stadiul în care se află acum. Totul depinde de noi, băileștenii, pentru a ne-o păstra în condiții optime, asigurându-i funcționare îndelungată la parametri superiori.

După acest moment solemn, s-a derulat punctul culminant al manifestărilor din această zi de 4 septembrie, zi cu semnificații deosebite, meciul amical dintre cele forțe ale handbalului feminin românesc, și nu numai: Olchim Râmnicu-Vâlcea, deținătoare a 17 titluri naționale din cele 22 de ediții disputate după 1989, demonstrând temeinicia afirmației de la pagina 6 a revistei amintite: **Revoluția din 1989 a început la Râmnicu-Vâlcea**, an în care fosta Chimistul Râmnicu-Vâlcea își trecea în cont primul titlu național, și titrata Corona Rulmentul Brașov, ambele având comun faptul că în fiecare evoluează câte o jucătoare care și-a luat zborul spre performanță de la Băilești, descoperite și pregătite de antrenorul Sorin Miu – Ada Nechita, respectiv, Anișoara Durac-Marcu. Este vorba de două echipe care își respectă blazonul, pentru că, la fel ca la Bacău, unde Olchimul a cucerit și Cupa României în acest an iar primarul Bacăului, Romeo Stavarache, spunea printre altele: **Oltchim și-a onorat blazonul și a venit cu cea mai bună gamitură, semn al profesionalismului antrenorului și conducerii clubului. Felicit Oltchimul!** și la Băilești echipele au deplasat „toată floarea cea vestită“ pe care au în ogradă.

Așa se face că în sala de sport inaugurată au fost prezente aceste personalități ale lumii handbalului:

► **Continuare în pag. 6**

REDACȚIA:

Redactor șef - Valentin TURCU

Secretar de Redacție - Gheorghe GHEORGHIȘAN

Redactor: Marcel BOTA și Iulian POPA

Foto și tehnoredactare: Dan FIRȚULESCU

D.T.P., Prepress și Tipar:
S.C. ALMA CONS - Craiova
Tel./ Fax: (0251) 587.300 ■ 586.301 ■ 589.472

